

E D I T U R A   S C R I P T U M®

Războiul
vorbelor

Din aceeași serie
la Editura Scriptum au mai apărut:

Depresia

de Edward T. Welch

Iartă!

de Patrick H. Morison

Îngrijorare

de David Powlison

Mânia

de David Powlison

Motivații

de Edward T. Welch

Violența domestică

de David Powlison, Paul David Tripp, Edward T. Welch

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TRIPP, PAUL DAVID

Războiul vorbelor / Paul David Tripp. - Oradea: Scriptum, 2013

ISBN 978-973-1813-19-6

Războiul vorbelor

Abordarea problemelor
de comunicare

Paul David Tripp

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
War of Words
by Paul David Tripp
© 2000 by Paul David Tripp
Published by arrangement with P&R Publishing Company

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Războiul vorbelor
de Paul David Tripp

apărută sub egida Centrului Areopagus din Timișoara,
www.areopagus.ro
cu sprijinul
Tenth Presbyterian Church, Philadelphia, SUA, și
Grace Fellowship Church, KY, SUA.

Coordonator proiect: Lăcrămioara Novac

© 2013 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Traducerea: Lăcrămioara Novac
Editarea: Lidia Pop
Coperta și tehnoredactarea: Olimpiu G. Filip

*Cu excepția situațiilor când se specifică altfel,
toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-19-6

Tiparul executat în U.E.

Lui

Justin, Ethan, Nicole și Darnay.

*Prin voi, Isus m-a învățat
cum să vorbesc asemenea Tatălui.
Vă mulțumesc pentru răbdare.*

Cuprins

Prefață	9
---------------	---

Partea întâi: Vorbirea nu este lipsită de valoare

1. Dumnezeu vorbește	13
2. Satana vorbește.....	27
3. Cuvântul întrupat.....	43
4. Cuvinte idolatre	61

Partea a doua: Un nou plan pentru vorbirea noastră

5. El este Rege!	77
6. Urmarea Regelui din motive greșite	97
7. Vorbirea în numele Regelui.....	115
8. Sosirea la destinație	133
9. Cetățeni care au nevoie de ajutor	145
10. În misiunea Regelui	167

Partea a treia: Câștigarea războiului în vorbire

11. Primele lucruri mai întâi	187
12. Câștigarea războiului în vorbire.....	207
13. Alegerea cuvintelor tale.....	229
Despre autor	255
Resurse pentru schimbarea vieții	257

Prefață

CE L-AR PUTEA DETERMINA PE UN AUTOR SĂ SCRIE O CARTE? UNEORI autorii scriu din tumultul cunoștințelor acumulate într-un anumit domeniu prin educație și experiență. Scrierea cărților facilitează cititorilor posibilitatea de a se dezvolta în același domeniu, fără să parcurgă tot procesul de informare și cercetare sau experimentele deja realizate.

Cineva ar putea să scrie și din cauza *deznădejdi*. Frământat de o slăbiciune sau de un conflict interior căruia trebuie să-i facă față, omul analizează, studiază, meditează și aplică ceea ce a învățat că-i poate fi de folos spre propria maturizare. Apoi așază rodul străduinței și trudei lui pe hârtie, în speranța că și altora le va fi de folos.

În ce mă privește, am scris această carte nu din tumultul cunoștințelor, ci mai ales din cauza *deznădejdi*. În timp ce o scriam, am recunoscut față de cei cu care discutam că nu eu scriu, de fapt, ci cartea mă scrie pe mine.

Când aveam șaisprezece ani, repetam într-o duminică dimineața devreme pentru o competiție interstatală de discursuri oratorice. Mama mi-a auzit glasul din dormitorul ei de alături, s-a ridicat, a venit în cameră și m-a întrebat: „Pot să te întrerup pentru o clipă?” Nu m-a deranjat deloc, oricum eram pregătit să iau o pauză. Atunci mi-a spus ceva aproape profetic: „Paul, Dumnezeu ți-a dăruit o abilitate specială de a comunica, însă fii foarte atent, aceasta ar putea deveni și

o mare problemă pentru tine.“ Cuvintele ei mi se par astăzi cu mult mai grăitoare decât în dimineața aceea.

Este adevărat că punctele noastre cele mai tari sunt și slăbiciunile noastre cele mai mari. Această carte a fost scrisă din slăbiciune – slăbiciunea mea. Însă este o slăbiciune care a fost temperată de intervenția harului măreț al lui Dumnezeu și de înțelegerea Scripturii.

În paginile următoare vom aprofunda ceva ce ne separă pe noi, oamenii, de restul creației, ceva ce facem în mod repetat în fiecare zi: vorbim. Însă vom aborda acest subiect dintr-o perspectivă diferită de cea a majorității cărților scrise pe acest subiect. Nu este o dezbatere despre tehnicile și deprinderile comunicării eficiente. Mai degrabă este o relatare despre bătălia dusă pentru inima noastră, ceea ce constituie motivul problemelor legate de vorbire. Sigur, relatarea bătăliei este unul dintre aspectele abordate în carte, dar vor mai fi și altele în încercarea de a înțelege planul lui Dumnezeu în ce privește vorbirea noastră și de a preamări harul Lui care ne dă putere.

Le mulțumesc tuturor apropiaților, ale căror cuvinte Dumnezeu le-a folosit pentru a schimba inima mea. Fie ca Dumnezeu să schimbe și inimile voastre citind paginile acestei cărți. Îi mulțumesc de asemenea lui Sue Lutz, a cărei abilitate lingvistică a făcut această carte mai bună.

(partea întâi)

vorbirea nu este lipsită de valoare

Cuvinteleucid, cuvintele dau viață;
Pot fi, în egală măsură, otravă sau roadă –
Tu alegi. (cf. PROV. 18:21)

*Acest temperament al meu!
Iartă-mă, Doamne –
Îl las să ia tot ce-i mai bun din mine iarăși.
Când voi învăța odată să aștept
Până la sfârșitul poveștii,
Să răspund când sunt sub presiune
În același fel cum a răspuns Cristos,
Să întâmpin răul cu bine?
Cresc, Doamne,
Însă creșterea mea este mult prea înceată.
Până când în viața mea –
Sfârșimă bulgării de mândrie,
Dezrădăcinează buruienile egoismului,
Ară orice urmă de îndărătnicie.
Cultivă-mă și seamănă din abundență
Sămânța dătătoare de roadă a Dubului.
Trimite ploi torențiale
Și furtuni (dacă e nevoie);
Fă să strălucească lumina în sufletul meu.
Atunci voi da o mulțime de lăstari:
Răbdare, bunătate, dragoste –
Și autocontrol,
Iar limba mea va învăța
Să ajute și să aducă alinare
Și să laude Numele
Celui prin care
mă rog,
Amin.*

Capitolul 1

Dumnezeu vorbește

Dumnezeu i-a
binecuvântat
și le-a zis...
(Gen. 1:28, NTR)

INDIFERENT DE LOCUL UNDE TRĂIEȘTI, indiferent de ceea ce faci în fiecare zi, există un lucru pe care-l faci pe parcursul întregii zile - vorbești. De la cele dintâi cuvinte: „E timpul deja să mă trezesc?“ și până la cele din urmă: „Noapte

bună, trebuie să mă odihnesc“, vorbești o sumedenie de lucruri. În dormitor, în baie, în hol și în bucătărie, în mașină, la magazin, la locul de muncă și în sala de ședințe, tu vorbești. Partenerului de viață, copiilor, prietenilor, familiei, vecinilor și colegilor de muncă, tu le vorbești. Este o activitate aproape neîntreruptă a ființelor umane, nu întotdeauna suficient de cumpătată, dacă ne gândim cât de semnificativ este pentru viața umană. Abilitatea de a comunica este unul dintre lucrurile ce ne distinge de restul creației. Suntem oameni și avem deprinderea de a vorbi. Trebuie să conștientizăm cât de „verbalizate“ sunt de fapt viețile noastre.

Cuvântul în sine nu pare să poarte atâta încărcătură. „Vorbirea“ pare atât de firească, de obișnuită, de neimportantă, de inofensivă. Totuși, doar câteva alte lucruri pe care le facem sunt mai importante decât vorbirea. Dar dincolo de această normalitate se dă o mare luptă, un război al vorbelor pe care îl purtăm în fiecare zi. Iată câteva modalități frecvente în care ne exprimăm lupta din vorbirea noastră:

„Nu mi-aș fi închipuit niciodată că va ajunge să-mi vorbească în felul acesta!“

„Nu pot să cred ce aud când îmi vorbește fiul meu!“

„Femeia asta nu mă lasă să duc o propoziție până la capăt.“

„Părinții mei nu-și fac timp să-mi vorbească decât atunci când strigă pe mine pentru ceva ce n-am făcut bine.“

„Îmi vorbește frumos doar atunci când dorește ceva.“

„Vorbește atât de mult, încât e greu să deosebești un cuvânt de altul.“

„Mă simt stânjenit când îl aud cum îmi vorbește despre alți oameni.“

„Se pare că nu ne găsim suficient timp să vorbim.“

„A vorbit întruna, dar habar n-am ce a încercat să spună.“

„De ce fiecare discuție dintre noi pare că se sfârșește într-o ceartă?“

„Ce s-a întâmplat? Părea că suntem atât de apropiați și acum abia dacă ne mai vorbim.“

„Am impresia că-mi petrec tot timpul mediind neînțelegerile dintre copiii mei!“

„Da, mi-a cerut iertare, însă mi-e greu să uit cât de tare m-a jignit. Cuvintele lui au fost atât de tăioase.“

„Mi-aș dori ca familia noastră să poate petrece o zi fără ca cineva să țipe.“

„Nu știi de ce îmi pierd timpul vorbind. Nu pare să aibă vreun efect.“

„Nu vom ajunge niciodată la adevărata problemă, dacă toți continuă să vorbească deodată.“

„Ea trebuie să aibă mereu ultimul cuvânt.“

„El îmi vorbește frumos doar când suntem în public.“

„Uneori cred că ar fi mai bine dacă am înceta complet să vorbim.“

Aceste afirmații sunt culese din declarațiile familiilor care au venit la consiliere. Luate în ansamblu, ele prezintă lupta sau problema pe care noi toți o avem cu vorbirea. Care dintre noi nu a fost rănit de vorbele cuiva? Cine nu a regretat niciodată ceva din ce a spus? Este

cineva care să nu fi fost nevoit să arbitreze o dispută verbală? Cine nu și-a dorit la un moment dat să poarte o discuție serioasă cu cineva drag, și celălalt nu-și găsea nicicum timp pentru așa ceva? Cine ar putea spune vreodată: „Cuvintele mele sunt *mereu* adecvate situației și sunt *întotdeauna* rostite cu amabilitate“?

Această lume a vorbirii – lumea din spatele calmului și amabilității publice, la care suntem spectatori cu toții – despre aceasta este cartea de față. Dacă tu poți spune din toată inima: „Nu am nicio problemă cu vorbirea“, atunci nu trebuie să citești mai departe. Dar dacă recunoști că în viața ta se dă un război al vorbelor, dacă încă te zbați să ai o comunicare eficientă și plină de iubire, dacă e încă loc de creștere și îmbunătățire în vorbirea ta, atunci această carte este pentru tine.

Scopul cărți nu este doar acela de a prezenta standardul înalt pe care l-a stabilit Dumnezeu pentru noi, subliniind în final cât de falimentari suntem în atingerea lui. Căci cei mai mulți dintre noi conștientizăm discrepanța dintre ceea ce suntem și ceea ce ne dorește Dumnezeu să fim. Dimpotrivă, scopul scrierii ei este să dea speranță. Este o carte despre schimbare – o schimbare posibilă datorită Persoanei și lucrării Domnului Isus Cristos. Isus este *Cuvântul* – singura speranță pentru cuvintele *noastre*! Doar în El câștigăm victoria în propriul nostru război cu vorbele.

Am scris această carte convins fiind că noi nu conștientizăm cât de radical poate schimba Evanghelia modul în care înțelegem și soluționăm problemele noastre de comunicare. Nu trebuie să deznădăjduim! Nu trebuie să rămânem „blocați“ și nu trebuie să cedăm cinismului – o ispită atât de mare în această lume căzută și necruțătoare.

Această carte încurajatoare este construită pe patru principii fundamentale care transformă viața:

- Dumnezeu are un plan extraordinar cu vorbele noastre, o agendă cu mult superioară oricărui plan am putea concepe noi vreodată.
- Păcatul a modificat radical planul destinat pentru cuvintele noastre, cauzând multă durere, confuzie și haos.
- În Isus Cristos găsim harul care ne învrednicește să vorbim așa cum a intenționat Dumnezeu să vorbim.

- Biblia ne învață simplu și clar cum putem parcurge drumul de unde suntem până în locul unde ne dorește Dumnezeu să fim.

În fiecare capitol al acestei cărți vom analiza planul lui Dumnezeu, păcatul nostru, harul Său și îndrumarea Scripturii. Rugăciunea mea este ca această carte să vă conștientizeze de planul lui Dumnezeu pentru voi, copiii Săi, să vă dea o înțelegere profundă a luptei voastre împotriva păcatului, o încredere înnoită a harului abundent al lui Dumnezeu și o înțelepciune biblică practică, ce rezultă într-o vorbire care-L onorează pe Dumnezeu și este folositoare oamenilor.

Vorbirea noastră: Lumea reală

Conduceam în tăcere prin Philadelphia. Aveam parte în sfârșit de o ieșire împreună. Era noapte și conduceam fără ca vreunul dintre noi să spună ceva. Nu așa ne-am propus. Tăcerea era asurzitoare și părea că ar fi ținut de-o veșnicie, deși trecuseră doar câteva minute. În mintea noastră amândoi derulam evenimentele întâmplate ceva mai devreme, alimentând durerea noastră și reafirmându-ne nevinovăția. Din fericire, nu a trecut mult până ce tăcerea a fost ruptă, ne-am cerut și acordat reciproc iertare, bucurându-ne iarăși de compania celuilalt, fără să mai nevoiți să ne tolerăm unul pe altul.

Totul începuse atât de nevinovat și atât de obișnuit. Amândoi ajunsesem la sfârșitul unei zile lungi de vineri, care încheia o săptămână de lucru la fel de lungă. Amândoi ne-am stabilit propriul program pentru seară și propriul set de așteptări de la cealaltă persoană. Amândoi emiteam pretenții, mai degrabă decât să acceptăm să slujim, astfel că eram atât de ușor răniți și jigniți atunci când propunerile noastre pentru seară erau respinse. La un moment dat, vorbeam amândoi deodată sub impulsul jignirii pe care amândoi o acuzam. Incriminam în loc să ascultăm, criticam în loc să ne analizăm pe noi înșine. Am renunțat la urmărirea binelui celuilalt și ne-am închis în învelișul protector al propriei dureri și supărări.

Poate că te gândești: *Ce mod deprimant de a începe o carte care se presupune a da speranță!* Însă acest eveniment firesc dintr-o seară

oarecare în familia Tripp captează esența cărții de față. Este o carte despre planul minunat al lui Dumnezeu pentru cuvintele noastre, care ne protejează de durerea și presiunea unor astfel de momente. Este despre păcatul nostru, care ne denaturează și direcționează greșit vorbele, astfel încât ajung să exprime mai mult dorințele personale decât iubirea pentru celălalt. Este o carte despre harul măreț și uimitor al Domnului, care ne cheamă să revenim la scopul și planul Său; har ce izbăvește, restaurează, iartă și eliberează. De asemenea cartea prezintă pașii biblici către pocăință și schimbare. Vorbește despre un Domn glorios, care este binevoitor și capabil să transforme universul vorbelor noastre tulburătoare într-un loc unde dragostea este motivația, iar pacea rezultatul. Dumnezeu lucrează, transformându-i pe oamenii care vorbesc instinctiv despre ei înșiși în oameni care vorbesc despre El.

În seara aceea, eu și soția mea Luella am ieșit pentru un moment din sfera planului Său, dar am învățat că harul Lui ne este îndeajuns, că puterea Lui este desăvârșită în slăbiciunea noastră (2 Cor. 12:9). Am văzut că există o cale de scăpare. Chiar în urma unui eșec total, putem totuși, prin tăria Lui, să câștigăm războiul vorbelor. Despre aceasta vorbim în cartea de față.

Cuvintele au putere

Cuvintele sunt pline de putere, importanță și semnificație. Au fost menite să fie așa. Atunci când vorbim, trebuie să conștientizăm că Dumnezeu a dat semnificație cuvintelor noastre. El a stabilit importanța lor. Cuvintele au fost determinante la Creație și la Cădere. Ele sunt determinante la Răscumpărare. Dumnezeu a dat valoare cuvintelor.

El a creat o structură pentru comunicarea noastră, un plan și un scop specific pentru vorbirea din Trupul lui Cristos. Ceea ce îmi propun eu – și sper să reușesc – este să așez o temelie biblică solidă pentru înțelegerea comunicării, începând chiar din momentul când s-au auzit primele cuvinte rostite, apoi trecând pe la Cădere, pentru a vedea rolul pe care l-au jucat-o cuvintele în schimbarea acestei lumi și, în cele din urmă, privind cuvintele din punctul de vedere al

răscumpărării. Comunicarea în această lume se leagă în întregime de aceste evenimente. Înțelegând acest lucru, ne vom putea da seama de semnificația cuvintelor noastre, motivul pentru care ne luptăm atât de mult cu ele și planul pe care îl are Dumnezeu pentru vorbirea poporului Său.

Majoritatea cărților despre comunicare se concentrează asupra tehnicilor și deprinderilor, fără nicio menționare a faptului că lupta sau problema noastră cu vorbirea este mult mai profundă. Războiul vorbelor își are rădăcinile în Grădina Eden. Pe măsură ce înțelegem modul în care aceste momente au afectat și modelat lumea vorbirii noastre, vom începe să deslușim propria noastră luptă cu vorbirea și izbăvirea pe care a asigurat-o Dumnezeu. Vom arunca așadar o privire onestă asupra problemei, astfel încât să descoperim schimbarea care nu este doar una de suprafață sau temporară. Dacă înțelegi rădăcinile problemei, vei putea să experimentezi o schimbare trainică.

Dumnezeu vorbește!

Nu poți înțelege cu adevărat semnificația cuvintelor până nu realizezi că primele cuvinte auzite vreodată de urechile omului nu au fost cuvintele unei ființe umane, ci cuvintele lui Dumnezeu! Valoarea comunicării umane, în cel mai profund detaliu al acesteia, este înrădăcinată în faptul că *Dumnezeu vorbește*. În tot tabloul și sunetele lumii nou-create s-a auzit vocea lui Dumnezeu, adresându-le lui Adam și Evei cuvinte care aparțin limbajului uman. Când Dumnezeu a ales să Se descopere pe Sine în acest mod, El a dat vorbirii cea mai înaltă semnificație, ca mijloc de transmitere a adevărului Său. Prin cuvinte, noi am ajuns să cunoaștem cele mai importante adevăruri care puteau fi cunoscute – adevăruri care dezvăluie existența și gloria lui Dumnezeu, adevăruri care dau viață. Căutând să înțelegem lumea vorbirii umane, este vital s-o privim din perspectiva pasajului din Geneza 1 – singura perioadă din istoria umană când n-a existat niciun război al vorbelor.

În Geneza 1, lumea comunicării era o lume a păcii, a adevărului și a vieții. Cuvintele nu erau niciodată folosite ca arme. Adevărul nu era niciodată folosit pentru a răni sau distruge. Cuvintele erau mereu

rostită în dragoste, iar comunicarea umană nu încălca niciodată angajamentele și legăturile păcii.

Este o lume care ne poate învăța multe despre comunicare. Mai întâi, *Dumnezeu Se descoperă pe Sine, planul și scopul Său în cuvinte*. Imediat după ce i-a creat pe Adam și Eva, Dumnezeu le-a vorbit. A fost alegerea Lui de a Se descoperi pe Sine, de a-Și defini voința Lui și de a le oferi identitate lui Adam și Evei cu ajutorul limbajului uman. Toate celelalte mijloace de revelație ale Lui au fost explicate și definite prin acest mijloc esențial.

Dumnezeu, Creatorul și Domnul suveran, S-a adresat lui Adam și Evei în cuvinte pe care le puteau înțelege! Lasă-te pătruns de minunea acestui adevăr. Cel Atotputernic și Infinit Se face cunoscut și înțeles prin limbaj uman! Dumnezeu nu este distant și detașat din momentul creației. El nu Se ascunde în tăcere. Ci Se apropie și folosește cuvinte pentru a Se revela pe Sine și a explica orice altceva. Dumnezeu nu este doar un Dumnezeu care *acționează*, El este un Dumnezeu care *vorbește* – într-un mod plin de putere, elaborat, consecvent, comprehensiv și clar copiilor Săi. Fiecare fază a lucrării Sale este marcată de cuvintele Lui. El nu-Și lasă poporul fără mărturie.

Comunicarea lui Dumnezeu este concepută astfel încât să se adreseze nevoilor de moment în cuvinte simple, care pot fi înțelese. Înainte ca să lucreze, Dumnezeu descoperă ce anume urmează să facă; cât timp lucrează, El vorbește despre ceea ce face; iar odată ce a finalizat un lucru, îl explică. El este un Dumnezeu care poate fi cunoscut, deoarece este un Dumnezeu care vorbește. Scriptura Îl prezintă pe El ca standardul cel mai înalt al comunicării.

Prin cuvintele Lui, Dumnezeu Își definește caracterul, voia, planul, scopul și adevărul Său. Cuvinte precum *stâncă, soare, cetate tare, scut, păstor, tată, judecător, miel, ușă, stăpân, apă și pâine* explică cine este și ce face El. Noi suntem atât de familiarizați cu aceste cuvinte, încât tindem să uităm semnificația lor. Însă acestea sunt cuvintele prin care noi am ajuns să-L cunoaștem pe Regele Regilor și Domnul Domnilor! Nu poți înțelege comunicarea umană dacă nu pornești de aici, de la gloria lui Dumnezeu și harul Său măreț de a ni Se descoperi în termeni pe care-i înțelegem și care totuși transformă radical perspectiva noastră asupra a tot ce există.

Nu există un exemplu mai bun decât cuvintele din Isaia 40.

*Suie-te pe un munte înalt,
ca să vestești Sionului vestea cea bună;
înaltă-ți glasul cu putere,
ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună;
înaltă-ți glasul cu putere, nu te teme,
și spune cetății lui Iuda,
„Iată Dumnezeul vostru!“
Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere;
și poruncește cu brațul Lui.
Iată că plata este cu El,
și răsplătirile merg înaintea Lui.
El își va paște turma ca un Păstor,
va lua mieii în brațe, îi va duce la sân
și va călăuzi blând oile care alăptează.
Cine a măsurat apele cu mâna Lui?
Cine a măsurat cerurile cu palma
și a strâns țărâna pământului într-o treime de măsură?
Cine a cântărit munții cu cântarul și dealurile cu cumpăna?
Cine a cercetat Dubul Domnului
Și cine L-a luminat cu sfaturile Lui?
Cu cine S-a sfătuit El, ca să ia învățătură!
Cine L-a învățat înțelepciunea,
Și cine I-a făcut cunoscut calea priceperii?*

*Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră,
sunt ca praful pe o cumpănă;
El ridică ostroavele ca un bob de nisip.
Libanul n-ajunge pentru foc,
și dobitoacele lui n-ajung pentru arderea de tot.
Toate neamurile sunt ca o nimica înaintea Lui,
nu sunt decât nimicnicie și deșertăciune.*

*Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu?
Și cu ce asemănare Îl veți asemăna?*

*Meșterul toarnă idolul,
și argintarul îl îmbracă cu aur,
Și-i toarnă lănțișoare de argint.
Iar cine este sărac,
alege ca dar un lemn care nu putrezește;
își caută un meșter iscusit,
ca să facă un idol, care să nu se clatine.*

*Nu știți?
N-ați auzit?
Nu vi s-a făcut cunoscut de la început?
Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?
El șade deasupra cercului pământului,
și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui;
El întinde cerurile ca o măbramă subțire,
și le lățește ca un cort ca să locuiască în el.
El prefăce într-o nimica pe voievozi,
și face o nimica din judecătorii pământului.
De abia sunt sădiți,
de abia sunt semănați,
de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pământ:
și El suflă peste ei, de se usucă,
Și un vârtej îi ia ca pe niște paie.*

*„Cu cine Mă veți asemăna,
ca să fiu deopotrivă cu el?“ zice Cel Sfânt.
„Ridicați-vă ochii în sus și priviți!
Cine a făcut aceste lucruri?
Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor?
El le cheamă pe toate pe nume;
așa de mare e puterea și tăria Lui
că una nu lipsește.“*

*Pentru ce zici tu, Iacove,
Pentru ce zici tu, Israele:
„Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului,*

și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?“

Nu știi? N-ai auzit?

Dumnezeul cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului.

El nu obosește, nici nu ostenește;

priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.

El dă tărie celui obosit,

și mărește puterea celui ce cade în leșin.

Flăcării obolesc și ostenesc,

Chiar tinerii se clatină;

Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea,

ei zboară ca vulturii;

Aleargă și nu obolesc,

Umblă și nu ostenesc. “ (v. 9-31)

Aici limbajul uman atinge nivelul său cel mai înalt, funcționând ca o fereastră prin care este văzut Dumnezeu.

Cuvintele lui Dumnezeu nu-L definesc doar pe El, ci în egală măsură definesc și creația Lui. Noi ne putem cunoaște pe *noi înșine* atunci când ascultăm cuvintele pe care le-a spus El despre Dumnezeu ne spune cine suntem, stabilește ce trebuie să facem noi și modul în care trebuie să acționăm. Niciunul dintre aceste lucruri nu avem capacitatea de a-l descoperi prin propriile puteri! Singura speranță pentru Adam și Eva a fost că Dumnezeu le-a vorbit, dându-le identitate și scop, și dând sens lumii în care au fost așezați.

Cuvintele lui Dumnezeu stabilesc limite și oferă libertate. Cuvintele Lui dau viață și aduc moarte. Dumnezeu a creat vorbirea și primele cuvinte pe care le-a adresat lui Adam și Evei stau mărturie a semnificației vorbirii. Cuvintele nu sunt lipsite de valoare. Cuvintele revelează, definesc, explică și modelează.

Oamenii vorbesc

În timp ce privim comunicarea din perspectiva creației, trebuie să luăm seama și la faptul că *Adam și Eva vorbesc* și ei. Poate faptul în sine

este atât de evident la acest moment încât menționarea sa poate părea puerilă, însă n-ar trebui să lăsăm ca semnificația evenimentului să treacă pe lângă noi. Abilitatea lui Adam și a Evei de a comunica prin cuvinte i-a distins de tot restul creației. Ei puteau să-și împărtășească unul celuilalt gândurile, dorințele și emoțiile. Erau asemenea lui Dumnezeu; puteau vorbi! Oferindu-le această abilitate, Dumnezeu modela conturul vieții lor.

Nu există nimic de care să depindem mai mult decât abilitatea noastră de a oferi și de a primi ceva în comunicare. Într-o conversație liniștită la o cafea, într-o discuție agitată dintr-un aeroport aglomerat, justificând motivul pentru care întârziem sau a neîndeplinirii sarcinii de muncă, noi vorbim. Învățându-i pe copiii noștri sau intervenind într-o dispută, prezentând o dezbatere în parlament sau purtând o discuție aprigă cu un prieten, oamenii vorbesc. Urarea caldă de noapte bună, încurajarea într-o competiție sportivă, declarațiile de dragoste, corijarea și mustrarea, apelativele mândre și pline de iritare sunt conjuncturi în care oamenii vorbesc. În trâncăneala plină de confuzie de pe peronul unei gări din India, în poveștile copiilor care se îndreaptă acasă de la școală în Soweto, oamenii vorbesc.

Cuvintele direcționează existența și relațiile noastre. Ele ne modelează observațiile și ne definesc experiențele. Ajungem să cunoaștem cu adevărat pe cineva prin conversație. Căutăm să ne izolăm când cuvintele prea multe ne copleșesc și ne simțim singuri atunci când nu ne-a mai vorbit cineva de ceva vreme.

Creându-ne cu abilitatea de a vorbi, Dumnezeu nu numai că ne-a distins de restul creației, ci a și determinat natura vieții și a relațiilor noastre. Îți dorești să înveți? Ascultă și vorbește. Îți dorești o relație? Ascultă și vorbește. Îți dorești o slujbă? Ascultă și vorbește. Dorești să te închini? Ascultă și vorbește. Dorești să-ți crești și să-ți educi copiii? Ascultă și vorbește. Dorești să activezi în Trupul lui Cristos? Ascultă și vorbește. Oamenii comunică; este natura existenței noastre. Cuvintele afectează tot ce facem noi ca ființe umane. Dumnezeu a creat vorbirea noastră și i-a dat valoare.

Geneza 1 prezintă cu concizie, sinceritate și frumusețe lumea comunicării umane. Fără nicio problemă de comunicare, fără niciun război al vorbelor. Tot ce era rostit reflecta gloria lui Dumnezeu. Fără

certuri și minciuni, fără cuvinte de ură, replici repezite sau enervante. Fără țipete, blesteme sau acuzații. Fără cuvinte rostite cu patimă, fără cuvinte înșelătoare, manipulative sau egoiste. Doar cuvinte sincere, rostite cu dragoste și bunățate, cu alte cuvinte o carte pe tema comunicării de genul acesteia era cu totul necesară. Orice cuvânt se includea în standardul exemplului și planului lui Dumnezeu.

Din păcate, lumea Genezei 1 a dispărut de mult timp. Darul minunat al comunicării a devenit sursa înmulțirii păcatului și suferinței. Prea adesea, ființele umane vorbesc și ignoră planul lui Dumnezeu, distrugând ceea ce a făcut El. În timp ce privim înapoi cu uimire la Geneza 1, trebuie să privim și înainte cu speranță la ziua în care războiul vorbelor se va sfârși; când noi vom fi cu Dumnezeu și vom fi asemenea Lui, vorbind doar ceea ce a plănuit El dintotdeauna.

Cuvintele elucidează

Mai există un lucru pe care-l putem învăța din Geneza 1 despre cuvinte, și anume *cuvintele definesc, explică și interpretează*. Chiar dacă Adam și Eva erau oameni perfecți care trăiau într-o lume perfectă, având o relație perfectă cu Dumnezeu, ei încă aveau nevoie ca Dumnezeu să le vorbească. Lumea lor avea nevoie de o explicație. Ei trebuiau să se înțeleagă pe ei înșiși și viața lor. Totul trebuia să le fie deslușit, iar pentru aceasta Adam și Eva erau dependenți de Dumnezeu. Ei nu puteau să înțeleagă lucrurile de unii singuri. Orice nouă descoperire despre lumea și viața lor avea nevoie de explicarea și definirea cuvintelor lui Dumnezeu. Cuvintele elucidează. Comunicarea umană, asemeni comunicării lui Dumnezeu, are întru totul de-a face cu organizarea, interpretarea și explicarea lumii din jurul nostru.

De la explicațiile naive care ies din gurile copiilor („Mami, eu știu cum se fac baloanele“) la întrebările scrutatoare ale adolescenților („De ce este atât de important să-ți păstrezi castitatea înainte de căsătorie?“) la întrebările frustrate ale adultului („De ce nu reușesc niciodată să mă ajung cu bani, deși am o slujbă constantă?“), oamenii folosesc cuvinte pentru a comunica înțelesul pe care l-au atribuit lucrurilor.

Copiii mici își epuizează părinții cu neconținute „De ce“-uri,

fiindcă doresc să înțelegă lumea lor. Adolescenții petrec ore în șir la telefon, discutând evenimentele zilei cu prietenii lor. Vârșnicul stă în parc alături de prietenul său, privind retrospectiv la viață și întrebându-se cu voce tare despre rostul tuturor lucrurilor. Noi vorbim pentru că dorim să cunoaștem; dar pentru ca să cunoaștem, trebuie să vorbim. Vorbirea nu este lipsită de valoare pentru că nici deslușirea nu este lipsită de valoare. Modul în care interpretăm viața determină modul în care ne vom raporta la ea.

Geneza 1 și vorbirea noastră

La ce ar trebui să luăm seama referitor la comunicarea din Geneza 1? În primul rând, cuvintele noastre îi aparțin Domnului. El este Marele Orator. Minunea, semnificația, gloria comunicării umane își are rădăcinile în gloria și în decizia Lui de a vorbi cu noi și de a ne îngădui să vorbim cu El și cu alții. Dumnezeu a descuiat ușile adevărului înaintea noastră, folosind cuvintele drept cheie. Singurul motiv pentru care noi înțelegem ceva se datorează faptului că El a vorbit. Cuvintele îi aparțin lui Dumnezeu, însă El ni le-a oferit ca să-L putem cunoaște pe El și să fim folosiți de El.

Prin urmare vorbele nu ne aparțin. Orice cuvânt pe care-l rostim trebuie să se ridice la standardul lui Dumnezeu și să se conformeze planului Său. Ele ar trebui să fie ecoul Marelui Orator și să reflecte gloria Lui. Când pierdem din vedere acest fapt, cuvintele noastre își pierd singura lor apărare în fața dificultății. Vorbirea a fost creată de Dumnezeu pentru scopul și planul *Său*. Cuvintele noastre Îi aparțin Lui.

Aplicație personală: Evaluarea comunicării personale

Mai jos sunt câteva din roadele vorbirii evlavioase (vezi Galateni 5:22-23). Evaluează-te în timp ce citești această carte.

1. Vorbirea ta cu alții are ca urmare rezolvarea biblică a problemelor?
2. Vorbirea ta reflectă ceva de genul „stăm împreună” sau „eu împotriva lui/ei/lor“?

3. Cuvintele tale îi încurajează pe alții să-și exprime deschis gândurile și sentimentele?
4. Ești abordabil și deschis pentru a învăța sau ești defensiv și autoprotector atunci când vorbești cu alții?
5. Este comunicarea ta sănătoasă în relațiile principale din viața ta?
  - părinte-copil
  - soț-soție
  - familie extinsă
  - relații frățești
  - patron (șef)-angajat
  - prieten(ă)-prieten(ă)
  - Trupul lui Cristos
  - relații între vecini
6. Vorbirea ta încurajează credința și creșterea spirituală personală a celor din jurul tău?
7. Vorbești cu alții pentru a dezvolta relații cu ei sau le vorbești doar când au anumite probleme de rezolvat?
8. Când păcătuiești, rostești cu umilință cuvinte sincere de mărturisire, iar când alții păcătuiesc împotriva ta, cuvintele tale exprimă iertarea sinceră ?
9. Reflectă cuvintele tale bunăvoința de a-i sluji pe alții sau mai degrabă pretenția ca ei să te slujească pe tine?
10. Când întâmpini probleme în adresare, apelezi la Evanghelie – la iertarea lui Dumnezeu, la harul Său care ne dă putere și la lucrarea de curățire a Duhului Sfânt?

Te încurajez să citești această carte cu o atitudine de cercetare personală sinceră. Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu și a altora și fii gata să te lași schimbat pe măsură ce citești.